

[Svend Haugaard.]

og intet siger, som kan mishage vore NATO-partnere?

Vi er medlem af NATO, og det er fremhævet fra flere sider, at det giver en betydelig indflydelse. Men så brug da den indflydelse. Det ærede medlem hr. Frode Jakobsen sagde, at de små lande skulle lade deres røst høre. Hvornår lader de små lande deres røst høre? Vi har i hvert fald ikke hørt noget til dem.

De Forenede Nationers generalsekretær, U Thant, sagde for en tid siden i forbindelse med Vietnam, at i tider, hvor der er krig og konflikter, er det altid først sandheden, der lider overlast. Det giver jeg ham fuldstændig ret i. Der er et væld af udenrigspolitiske løgne, som det er umuligt at gennemskue på de store afstande. Det er helt afgørende nødvendigt og vigtigt, at man får de objektive oplysninger frem. Det er vigtigt for dannelsen af en sund folkeopinion, og det er vigtigt, for at nedrustning og afspænding kan få lov at fortsætte. Derfor vil jeg gerne henstille, at man overvejer, hvordan man kan støtte den presse, som kan få disse oplysninger frem, hvis den har de økonomiske midler dertil, og jeg vil foreslå, at det sker ikke bare på dansk, men på nordisk basis. Jeg tror, det er et overordentlig vigtigt og nødvendigt led i hele afspændingen, at man virkelig får korrekte udenrigspolitiske oplysninger frem i bladene.

Den højtærede udenrigsminister siger i sin redegørelse, at også begrænsede skridt kan være med til at skabe en vis stabilisering og afspænding. Jeg er helt enig heri, og jeg håber også, vi kan være enige om, at Danmark må udnytte enhver tænkelig mulighed i så henseende. Vi har hørt om, at USA og Sovjetunionen har nedskåret deres militærbudgetter med 5-6 pct. Jeg vil gerne spørge: hvornår følger vi efter? Vil det ikke være et passende regeringsudspil at sige, at her er et af disse mange begrænsede skridt, som vi kan være med til at tage?

Endnu en sag inden for de korte fem minutter, der står til min rådighed. Jeg har en meget betydelig respekt for den højtærede udenrigsministers vitalitet og dygtighed — det skal naturligvis ikke forstås sådan, at der er meningsoverensstemmelse mellem os i alle henseender. Men jeg mener, at der er grænser for, hvad en enkelt mini-

ster og et enkelt ministerium kan overkomme. Det vil gå sådan, at de mellemfolkelige problemer og det internationale samarbejde får stadig større omfang og betydning. Jeg mener derfor, det er på tide at overveje en udvidelse af udenrigstjenesten på den måde, at man enten i første omgang får en viceudenrigsminister med særlige FN-opgaver eller går skridtet videre og får en FN-minister, som skal tage alt det ind under sig, der hører til det mellemfolkelige samarbejde, og være forpligtet til at føre en direkte mellemfolkelig politik og ikke en speciel dansk udenrigspolitik. Herindunder skal selvfølgelig høre FN's hjælpeorganisationer, de forskellige fredsbevarende aktioner, den u-landshjælp, vi kan gennemføre ad forskellige veje, og naturligvis også nedrustningsspørgsmålet. Jeg tror, det er uhyre nødvendigt og vigtigt, at vi får det gjort.

De ærede medlemmer hr. Frode Jakobsen og hr. Erik Kragh sagde, at man ikke kunne forbyde atombomben. Det er helt rigtigt; det kan man ikke. Vi har stadig opfindelsen. Vi er tvunget til at leve sammen med den, så længe der er mennesker. Men vi må sætte al kraft ind på at løse enhver konflikt.

Det ærede medlem hr. Erik Kragh sagde, at nedrustningen må komme i vore hjerter. Der skal skabes et tillidsklima. Det kan man næppe gøre under en terrorbalance. Jeg vil gerne spørge: hvordan skaber vi dette tillidsklima? Hvad kan vi i Danmark gøre for at fremme det, for at fremme den etik og den medmenneskelige forpligtethed, som gør det muligt for et menneske at overleve en atomtid?

Udenrigsministeren (Per Hækkerup): Flere af de ærede ordførere har spurgt om betimeligheden af, at vi har en debat som denne, og om, hvad der egentlig var formålet med at give en redegørelse for nedrustningsproblemerne. Baggrunden for, at jeg gav denne redegørelse, var en henstilling fra et af folketingets partier om at give en redegørelse, og denne henstilling følte jeg det var rimeligt at efterkomme.

Min redegørelse sigtede på at give en beskrivelse af den side af dansk udenrigspolitik, som vedrører nedrustningsproblemerne — det er klart, at den hænger sammen med andre sider af dansk udenrigs-